

Żołnierzyk
Edyta Bartosiewicz
Album *Renovatio*
2013

genius.com
Soldat
[Schouniersek]

Polnisch - Deutsch

Peter's Wirtualna Polska 2018

Żołnierzyk LYRICS

Nocą, gdy znów po dniu zmęczony,
drogą wśród pól wracasz do domu.
Z księżycem bez słów prowadząc rozmowy.

Drzewa kłaniają ci się w pół,
dostojnie się gnąc chylą korony.
Ty wracasz jak wódz niewyciężony.

Tyle już walk rozegranych w szarym tle
codziennych spraw.
Choć pada już z nóg na pozycji swej,
mały żołnierzyk wciąż trwa.

Bitwy o prym,
Wojny na słowa,
W pisanych przez siebie się nurzasz dialogach.
Bohater wyśniony.

Mały żołnierzyk gotów by,
w nowy wyruszyć bój.
I ani prze moment nie wątpi,
że stał się Napoleonem.

Tyle już walk rozegranych w szarym
tle codziennych spraw.
Choć pada już z nóg na pozycji swej,
mały żołnierzyk wciąż trwa,
wciąż trwa.

Czas złożyć już broń,
Czas ochłonać żajrzeć,
Do dawno zapomnianych miejsc,
Usłyszeć jak bije serce.

Usłyszeć jak bije serce twe.

Nachts, wenn sie nach einem Tag wieder müde sind,
kehren Sie zurück von Mitte der Felder nach Hause.
Mit dem Mond ohne viel Worte zu reden.

Die Bäume biegen sich in zwei Hälften,
vorragendes Biegen der gebogenen Krone.
Du kommst zurück wie ein unbesiegbare Eroberer.

So viele Kämpfe spielten im grauen Hintergrund
der alltäglichen Angelegenheiten.
Obwohl er fast von seinen Beinen fällt,
der kleine Soldat geht immer weiter.

Kämpfe um die Spitze,
Kriege um Worte,
Du ertrinkst in ausufernden Dialogen.
Der Held hat geträumt.

Der kleine Soldat wäre bereit,
für einen neuen Kampf.
Und er zweifelt nicht ein Moment daran,
dass er wie Napoleon werde.

So viele Kämpfe spielten im grauen Hintergrund
der alltäglichen Angelegenheiten.
Obwohl er fast von seinen Beinen fällt,
der kleine Soldat geht immer weiter,
geht immer weiter.

Es ist Zeit, die Waffe abzulegen,
Zeit sich abzukühlen.
Schau in längst vergessene Orte,
Höre wie das Herz schlägt.

Höre wie dein Herz schlägt.

EDYTA BARTOSIEWICZ
RENOVATIO

Wiec nocą, gdy znów po dniu zmęczony,
drogą wśród pól będziesz wracał do domu.
Wsłuchaj się w echo naszej rozmowy.

Tyle już walk rozegranych w szarym tle
codziennych spraw.
Choć padasz już z nóg na pozycji swej,
jak mały żołnierzyk,
wciąż trwasz.

Czas złożyć już broń,
Czas ochłonać,
Dotrzeć do dawno zapomnianych miejsc,
Usłyszeć jek bije serce ...

Dann nachts, wenn sie nach einem Tag wieder müde sind,
werden sie von Feldern auf nach Hause kommen.
Höre auf das Echo unserer Unterhaltung.

So viele Kämpfe spielten im grauen Hintergrund
der alltäglichen Angelegenheiten.
Obwohl du fast von den Beinen fällst,
wie der kleine Soldat,
gehst du immer weiter,

Zeit, die Waffe abzulegen,
Zeit sich abzukühlen,
Geh zu längst vergessenen Orten,
Höre das Herz schlägt ...